

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Ἀθήναις τῆς 21 Ἰουλίου 1922

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 120

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 2872 περὶ συστάσεως Ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηρίων.	1
Νόμος 2873 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων πινῶν τῶν νόμων περὶ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου.	2
Νόμος 2881 περὶ ὀργανώσεως τοῦ Γραφείου Ἐκκαθαρίσεως καὶ Συμψηφισμοῦ.	3
Νόμος 2885 περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ Νομικῶν Συμβούλων νόμων.	4
Νόμος 2886 περὶ κοπῆς μεταλλικῶν κερμάτων λεπτῶν 50, 20, 10 καὶ 5.	5

Ν Ο Μ Ο Ι

(1)

Περὶ συστάσεως Ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηρίων.

Νόμος 2872

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Υψηλοτάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες

Ἄρθρον 1.

Δύναται νὰ ἰδρυθῶσι διὰ Β. Διατάγματος εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν Νομῶν Ἐπαγγελματικὰ Ἐπιμελητήρια, θεωρούμενα νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου καὶ σκοποῦντα τὴν προστασίαν, καὶ προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τῶν βιοτεχνικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν τάξεων τῆς περιφερείας των, ὡς ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις ὀρίζεται.

Ἡ περιφέρεια ἐκάστου Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου, καθορίζεται διὰ τοῦ ἰδρυόντος αὐτοῦ Β. Διατάγματος, δύναται δὲ νὰ τροποποιηθῆ καὶ διὰ μεταγενεστέρου τοιοῦτου. Περιλαμβάνει δὲ ἡ περιφέρεια ἐκάστου τοιοῦτου Ἐπιμελητηρίου τὰς διοικητικὰς περιφερείας ἐνὸς ἢ καὶ πλείονων νομῶν τοῦ Κράτους.

Ἐπίσης διὰ Β. Διατάγματος δύναται νὰ ὀρισθῆ ἔδρα τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἀντὶ τῆς πρωτεύουσας τοῦ νομοῦ ἄλλη πόλις αὐτοῦ καταλληλοτέρα ἢ ὡς περιφέρεια τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἄλλη ἢ τοῦ νομοῦ.

Ἄρθρον 2.

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐπιμελητηρίου εἶνε αἰρετά, ὁ δ' ἀριθμὸς αὐτῶν ὀρίζεται διὰ τοῦ ἰδρυόντος αὐτοῦ Β. Διατάγματος. Πάντως δὲν δύναται νὰ εἶναι ὀλιγώτερα τῶν 16, οὐδὲ πλείονα τῶν 80.

Ἄρθρον 3.

Ἡν Ἐπιμελητήριον διαιρεῖται κατὰ κανόνα εἰς δύο τμήματα, τὸ Βιοτεχνικὸν καὶ τὸ Ἐπαγγελματικόν. Δύναται ὅμως νὰ διαιρεθῆ καὶ εἰς πλείονα τμήματα δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, μετὰ γνώμην τοῦ Ἐπιμελητηρίου, δημοσιεύουμένη εἰς

τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Δι' ὁμοίας Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, λαμβανομένης ὁμοίως μετὰ γνώμην τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὀρίζεται καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ἐκάστου τμήματος.

Ἄρθρον 4.

Μέλη τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἔχοντα ἅπαντα τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ συνεισφέρειν εἰς τοὺς πόρους τοῦ Ἐπιμελητηρίου, εἶνε :

α') Πάντες οἱ ἀσκούντες βιοτεχνικὸν ἐπάγγελμα καὶ ἰδιοκτῆται ἐργοστασίων ἢ ἐργαστηρίων, ἐν οἷς δὲν γίνεται χρῆσις κινητηρίου δυνάμεως, ἀπασχολοῦνται δὲ τακτικῶς 10 τὸ πολὺ ἐργάται.

β') Ἄπαντες οἱ ἐπαγγελματίαι, κροσῶλαι, ἰχθυοπῶλαι, λαχανοπῶλαι καὶ ὀπωροπῶλαι, καφεπῶλαι, ἰδιοκτῆται ἐστιατορίων ἐν γένει, ξενοδογείων ὑπνου, μαγειρείων, οἰνοποιείων, γαλακτοπωλείων, ἀνθρακοπωλείων, ἔμποροι καυσίμου ὕλης, ὡς ἐπίσης καὶ οἱ ἀνήκοντες εἰς ἐπαγγελματικὴν κατηγορίαν δυναμένην νὰ ὑπαχθῆ εἰς τὸ Ἐπαγγελματικὸν Ἐπιμελητήριον, κατόπιν ἀποφάσεως ἐπιτροπῆς, ἀπαρτιζομένης ὑπὸ δύο ἀντιπροσώπων τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, δύο ἀντιπροσώπων τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν καὶ μέχρι τῆς συστάσεως τῆς Συνομοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 5.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύνταξιν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 184.

Ἀποκλείονται τῆς ἐν τῷ καταλόγῳ ἐγγραφῆς καὶ στεροῦνται τοῦ δικαιώματος ψήφου καὶ ἀν' ἐκ παραδρομῆς ἐγγραφῶσιν, οἱ καταδικασθέντες ἐπὶ κακούργηματι ἢ ἐπὶ πλημμελήματι ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ Ποινικοῦ νόμου ὀριζομένων, ἢ ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ ἢ ἐπὶ παραβάσει τῶν νόμων περὶ φορολογίας τοῦ καπνοῦ καὶ σιγαροχαρτοῦ καὶ τῶν εἰδῶν τοῦ Μονοπωλίου ἢ ἐπὶ ἀξιοποιίῳ πράξει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Γ.Μ. (3940) τοῦ 1911 νόμου (περὶ προστατευτικῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν θαναιστῶν), τῶν διατάξεων τοῦ νόμου Γ.Ω.Ζ' (3827) τοῦ 1911 (περὶ συμβατικοῦ τόκου, τοκογλυφίας καὶ αἰσχροκερδείας), ὡς καὶ οἱ κηρυχθέντες εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως καὶ μὴ πῶ ἀποκατασταθέντες καὶ ἐν γένει οἱ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἐστερημένοι τῶν πολιτικῶν τῶν δικαιωμάτων.

Οὐδεὶς δύναται νὰ ἔχη πλείονας τῆς μῆδ' ἑξῆς ψήφου.

Ἄρθρον 6.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τηρουμένου πρωτοκόλλου τῶν μελῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τῶν φορολογικῶν καταλόγων, ἐκλογικὴ ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐξ ἐνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τὸ Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν ἢ τοῦ Βιηροδοίκου τῆς ἔδρας τοῦ Ἐπιμελητηρίου διὰ τὰ λοιπὰ καὶ ἐκ δύο ἀντιπροσώπων τοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἐκλεγομένων ὑπ' αὐτοῦ, ἢ, προκειμένου περὶ ἐκλογῆς Ἐπιμελητηρίου τὸ πρῶτον καταρτιζομένου, ἐκ δύο ἐπαγγελματιῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Νομάρχου τοῦ νομοῦ, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου θέλει εὑρίσκεισθαι ἡ ἔδρα τοῦ Ἐπιμε-

λητηρίου, προβαίνει εις την σύνταξιν των έκλογικῶν καταλόγων τοῦ Ἐπιμελητηρίου, τρεῖς μῆνας πρὸ ἐκάστης ἐκλογῆς. Οἱ κατάλογοι οὗτοι ἀποτελοῦνται ἐξ εἰδικῶν καταλόγων ἰσχυρισμῶν πρὸς τὰς κατηγορίας των ἐπαγγελματιῶν, ἐξ ὧν γενήσεται ἡ ἐκλογή, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 4.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 184, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 1863.

Ἄρθρον 7.

Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς προσκλήσεως των ἐκλογέων καὶ τὴν φροντίδα τῆς προπαρασκευῆς καὶ τοῦ τρόπου διεξαγωγῆς των ἐκλογῶν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις των ἄρθρων 7 καὶ 8 τοῦ νόμου 184, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ των ἄρθρων 6 καὶ 7 τοῦ νόμου 1863.

Ἄρθρον 8.

Ἐκλόγιμοι εἶνε οἱ ἐκλογεῖς οἱ ἀπὸ πενταετίας τοῦλάχιστον ἀσκούντες τὸ ἐπάγγελμά των καὶ ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ἄρθρον 9.

Καθ' ἐκάστην τριετίαν γίνεται ἡ σύνταξις των ἐκλογικῶν καταλόγων.

Ἄρθρον 10.

Τὰ μέλη τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐκλέγονται διὰ μίαν ἐξαετίαν. Κατὰ τριετίαν ὅμως ἀνανοῦται τὸ ἕμισυ των μελῶν ἐκάστου Τμήματος, καθοριζομένων των ἐξερχομένων κατὰ μὲν τὴν πρώτην τριετίαν διὰ κληρώσεως, ἐφεξῆς δὲ κατ' ἀρχαιότητα ἐκλογῆς.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 184, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 1863, ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐνδίκασιν τοῦ κύρους των ἐκλογῶν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 184.

Ἄρθρον 11.

Τὰ ἄρθρα 13, 14, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ νόμου 1863, 15, 16 τοῦ νόμου 184 ἐφαρμόζονται ὁμοίως καὶ ἐπὶ των Ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηρίων.

Ἄρθρον 12.

Ὁ διορισμὸς καὶ ἡ ἀπόλυσις των ὑπαλλήλων γίνεται ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ὁ ἀριθμὸς καὶ ὁ μισθὸς των ὑπαλλήλων καθορίζεται ἐπὶ τῇ βᾶσει των ἀναγκῶν τοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ των προόδων αὐτοῦ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ μισθὸς αὐτῶν καὶ αἱ ἀποδοχαὶ των ἐν γένει δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι τὰ 50 ο)ο των τακτικῶν ἐσόδων τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Οἱ ὑπάλληλοι των Ἐπιμελητηρίων, ἐκτὸς των ὡς ἐκτάκτων προσληθραμένων, ἀπολύονται τῆς θέσεώς των μόνον κατὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 17 τοῦ νόμου 184, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 1863. Ἐπίσης ἐφαρμόζονται ὁμοίως καὶ ἐπὶ των Ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηρίων αἱ περὶ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

Ἄρθρον 13.

Αἱ διατάξεις των ἄρθρων 18, 19, 20, 21, ὡς ἐπίσης των 22 καὶ 23 τοῦ νόμου 184, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ των ἄρθρων 14 καὶ 15 τοῦ νόμου 1863, ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ των Ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηρίων.

Ἐπίσης ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ νόμου 184.

Δικαιοδοσία.

Ἄρθρον 14.

Τὰ Ἐπαγγελματικὰ Ἐπιμελητήρια ἔχουσι γενικῶς τὰ ὑπὸ των νόμων ἢ Β. Διαταγμάτων διαγραφόμενα δικαιώματα ἢ καθήκοντα, εἰδικώτερον δὲ :

1) Μελετῶσιν εἴτε οἰκοθεν, εἴτε τῇ προσκλήσει των ἀρχῶν, πᾶν ζήτημα συνεχόμενον μετὰ τὰ συμφέροντα των βιοτεχνικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν τάξεων, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, συλλέγουσι

πληροφορίας ἢ στατιστικὰς καὶ παρέχουσι τοιαύτας πρὸς τὰς ἀρχάς.

2) Τηροῦσι πρωτόκολλον πασῶν των ἐπιχειρήσεων των ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν των.

3) Γνωμοδοτοῦσι περὶ νομοθεσιῶν καὶ Β. Διαταγμάτων σχετιζομένων μετὰ τὰ ἐπαγγελματικὰ καὶ βιοτεχνικὰ συμφέροντα ἢ συστάσεως Ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηρίων δι' ἀποσπασεως τμήματος ἐκ τῆς δικαιοδοσίας των.

4) Ὑποβάλλουσι κατ' ἔτος, μέχρι τέλους Ἀπριλίου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκθεσιν περιληπτικὴν τῆς γενομένης κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐπαγγελματικῆς καὶ βιοτεχνικῆς κινήσεως μετὰ των ἐπ' αὐτῆς παρατηρήσεων καὶ συστάσεων αὐτῶν.

5) Δύνανται, κατόπιν Β. Διατάγματος, ν' ἀναλάβωσιν ὅλον ἢ τῇ συνδρομῇ τοῦ Κράτους ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων, δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν, τὴν ἴδρυσιν ἢ διοίκησιν ἰδρυμάτων βιοτεχνικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως ἢ καὶ τὴν διοίκησιν των παρὰ τοῦ Κράτους ἰδρυμένων τοιούτων, ἢ παρὰ ἰδιωτῶν διὰ πράξεως ἐν ζωῇ ἢ τῆς τελευταίας βουλήσεως, νὰ διοργανώσιν εἰδικὰ μαθήματα, νὰ ψηφίζωσιν ἐπιχορηγήσεις πρὸς εἰδικοποιήσιν προϊσταμένων καὶ τεχνιτῶν διαφόρων ἐπιτηδευσμάτων, νὰ τηρῶσι μεσιτικὰ γραφεῖα πρὸς προμήθειαν ἢ τοποθετήσιν τεχνιτῶν ἢ ἐργατῶν.

Διὰ Β. Διατάγματος, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀνατίθεται ἡ ἴδρυσις ἢ διοίκησις τοιούτων ἰδρυμάτων εἰς τὰ Ἐπαγγελματικὰ Ἐπιμελητήρια, τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν αἱ ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τοῦ Κράτους ἀναγράφόμεναι πιστώσεις πρὸς ἴδρυσιν καὶ συντήρησιν αὐτῶν, τὰ δὲ οἰκεία ἐντάλματα ἐκδίδονται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ὁμοίως διὰ Β. Δ., μετὰ γνώμην των Ἐπιμελητηρίων, καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας, διοικήσεως καὶ ἐποπτείας των τοιούτων ἰδρυμάτων.

6) Δύνανται ν' ἀναλάβωσι, μετ' ἄδειαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τὴν ὀργάνωσιν των κατὰ τύπους περιδικῶν ἐμπορικῶν πανηγύρεων καὶ ἀγορῶν.

7) Δύνανται νὰ συγκαλῶσιν εἰς σύσκεψιν ὀρισμένης κατηγορίας ἢ καὶ πάντα σύλλογον, τὸν σύλλογον των ἐκλογέων τῆς περιφερείας των, πρὸς ἐξέτασιν εἰδικῶν ζητημάτων ἐπαγγελματικῶν ἢ βιοτεχνικῶν.

Τὸ δικαίωμα τῆς συγκλήσεως ἀνήκει καὶ εἰς τοὺς ἐκλογεῖς, ἐφ' ὅσον τὸ ἐν εἰκοστὸν τοῦλάχιστον αὐτῶν ζήτησιν τῆς συγκλήσεως αὐτῶν. Τὸ ἐν εἰκοστὸν ἐπίσης των ἐκλογέων ὀρισμένου τμήματος ἢ κατηγορίας δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν συγκλήσιν συσκέψεως των τῆς κατηγορίας ταύτης ἐκλογέων.

8) Δύνανται νὰ ἐνώνται μετ' ἀλλήλων εἰς συνέδρια καὶ συνελεύσεις ἢ νὰ μετέχωσι τοιούτων, νὰ συνιστῶσιν Ἐπιτροπὰς, ἐκθέσεις ἢ συνδέσμους διαρκεῖς πρὸς ἐξέτασιν διαφόρων ζητημάτων τῆς δικαιοδοσίας των.

Ὁ κανονισμὸς των ἐργασιῶν τοιούτων συνεδρίων ἢ συνελεύσεων καὶ ὁ ὀργανισμὸς των τοιούτων ἐνώσεων ἢ συνεδρίων ἐκδίδεται, μετὰ γνώμοδότησιν των οἰκείων Ἐπιμελητηρίων, διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 15.

Τὰ Ἐπαγγελματικὰ Ἐπιμελητήρια ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν ἐνέργειαν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν, εἴτε κατ' ἐπάγγελα, εἴτε γενικῶς, πιστωτικῶν καὶ προμηθευτικῶν συνεταιρισμῶν διὰ τὴν ἐπ' εὐθείας προμήθειαν των ἀναγκαζομένων εἰς τοὺς ἐπαγγελματίας ὀργάνων, ἐργαλείων, πρώτης ὕλης καὶ λοιπῶν χρειωδῶν πρὸς ἐνάσκησιν τῆς τέχνης ἢ τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν.

Ἡ διοίκησις των συνεταιρισμῶν τοιούτων ἀνατίθεται κατὰ προτίμησιν εἰς τὸ οἰκείον ἀνεγγνωρισμένον ἐπαγγελματικὸν σωμαεῖον, τηρουμένων των διατάξεων τοῦ περὶ συνεταιρισμῶν νόμου. Δύνανται δὲ εἰς τὴν Διοίκησιν των Συνεταιρισμῶν νόμου.

μῶν νὰ ἀντιπροσωπεύηται καὶ τὸ Ἐπαγγελματικὸν Ἐπιμελητήριον.

Ἄρθρον 16.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ νόμου 184 «περὶ συστάσεως Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων» ἐφαρμόζονται ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν Ἐπαγγελματικῶν τοιοῦτων.

Πόροι καὶ διαχειρίσεις.

Ἄρθρον 17.

Πόροι τῶν Ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηρίων εἶναι:

1) Αἱ ἐκλούσαι ἐπιχορηγήσεις τῶν μελῶν, τοῦ Κράτους, τῶν δήμων ἢ τρίτων.

2) Τὰ ἐκ τῆς περιουσίας τῶν εἰσοδήματα.

3) Ὁ πόρος ἐκ τῆς ὑποχρεωτικῆς εἰσφορᾶς τῶν μελῶν.

Ἡ εἰσφορὰ αὕτη ὀρίζεται ἐτησίως εἰς δραχμὰς εἴκοσι διὰ τὰ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἀσκούντα τὸ ἐπάγγελμα τῶν μελῶν, εἰς δραχμὰς δὲ δέκα πέντε ἐτησίως διὰ τὰ λοιπὰ ἐν τῆς περιφερείας του, ἀλλ' ἐκτὸς τῆς ἔδρας μέλη.

4) Δικαίωμα ἐγγραφῆς τῶν ἐπωνυμιῶν τῶν βιοτεχνικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν ἐπιχειρήσεων, καθοριζόμενον εἰς δραχμὰς δέκα δι' ἐκάστην ἐπωνυμίαν.

Ἄρθρον 18.

Ἡ οἰκονομικὴ χρῆσις τῶν Ἐπιμελητηρίων ἀρχεῖται τὴν 1 Ἀπριλίου καὶ λήγει τὴν 31 Μαρτίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους συντάσσεται καὶ υποβάλλεται ὑπὸ τὴν γνώμην τοῦ συλλόγου τῶν ἐκλογέων, ὑποχρεωτικῶς πρὸς τοῦτο συγκαλουμένων, ὁ προϋπολογισμὸς τῆς προσεχοῦς χρήσεως, μέχρι δὲ τοῦ τέλους Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους υποβάλλεται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Τὸ Ὑπουργεῖον, λαμβάνον ὑπ' ὄψιν του καὶ τὴν γνώμην τοῦ συλλόγου τῶν ἐκλογέων, δύναται νὰ αὐξήσῃ ἢ ἐλαττώσῃ τὰ παρὰ τῶν Ἐπιμελητηρίων ἀναγραφόμενα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἔσοδα ἢ ἔξοδα.

Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου υποβάλλουσιν ὁμοίως εἰς τὸν σύλλογον τῶν ἐκλογέων καὶ μέχρι τῆς 1 Ἀγούστου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς ἔγκρισιν τὸν ἀπολογισμὸν τῆς παρελθούσης χρήσεως μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων καὶ καταστάσεως περὶ τῆς ἐνεργητικῆς καὶ παθητικῆς περιουσίας τοῦ Ἐπιμελητηρίου, κατὰ τὸν διὰ Β. Διατάγματος ὁρισθέντα τύπον.

Ἄρθρον 19.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38 καὶ 39 τοῦ νόμου 184 ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηρίων.

Ἄρθρον 20.

Ὁ ἀσκῶν ἐπάγγελμα ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰ Ἐπαγγελματικὰ Ἐπιμελητήρια ὑποχρεοῦται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν νὰ ἀναγγεῖλῃ τοῦτο εἰς τὰ Ἐπιμελητήρια, ὅπου ἀσκήσῃ τὸ ἐπάγγελμα ἢ ἡ βιοτεχνία. Ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρόνου ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγγεῖλῃ πᾶσαν μεταβολήν.

Ἐπὶ τῶν Ἐταιρειῶν τὴν ὑποχρέωσιν φέρει ὁ διευθυντὴς αὐτῶν.

Ἡ ἀναγγελία ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἀναγγέλλοντος καὶ περιέχει τὰ ἐξῆς στοιχεῖα:

1) Τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ κατοικίαν τοῦ ἀναγγέλλοντος ἢ τῶν μελῶν τῆς Ἐταιρείας.

2) Τὴν ἐπωνυμίαν ὅφ' ἣν διεξάγονται αἱ ἐπιχειρήσεις, ὡς καὶ τὸν τυχόν διακριτικὸν τίτλον τῆς ἐπιχειρήσεως.

3) Τὴν ἔδραν καὶ τὸ εἶδος τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀναγγελιῶν τούτων τὰ Ἐπιμελητήρια τηροῦσιν εἰδικὰ πρωτόκολλα τῶν μελῶν περιέχοντα τὰ ἐν ἄρθρῳ 56 τοῦ νόμου 184 στοιχεῖα.

Τὰ Ἐπιμελητήρια προβαίνουν εἰς ἐπαγγέλματος εἰς τὴν ἐγγραφὴν τῶν ἐπωνυμιῶν, περὶ ὧν δὲν ἐγένετο τακτικὴ ἀναγγελία.

Τὸ πρωτόκολλον δύναται ἄνευ πληρωμῆς τινὸς νὰ ἐξετάσῃ πᾶς τις, ζητῶν τοῦτο παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου.

Ἐν περιπτώσει ἐσφαλμένης ἐγγραφῆς ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ νόμου 184.

Ἄρθρον 21.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 59, 60 καὶ 61 τοῦ νόμου 184 ἰσχύουσι κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῶν Ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηρίων.

Ἄρθρον 22.

Διὰ Β. Διατάγματος κανονισθῆσεται ἡ τύχη τῶν παντὸς εἶδους καταβολῶν, εἰς ἃς ὑπεχρεώθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου 184 οἱ εἰς τὰ Ἐπαγγελματικὰ Ἐπιμελητήρια ὑπαγομένοι ἐπαγγελματίαι καὶ βιοτέχναι κατὰ τὸ ἔτος 1921—1922 καὶ 1922—1923.

Ἄρθρον 23.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ ἡ ἐναρξίς τῆς ἰσχύος του, κανονισθῆσονται διὰ Β. Δ. Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐσημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰουλίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Α. Κ. Ρούφος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰουλίου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Δ. Γούνας

(2)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῶν νόμων περὶ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου.

Νόμος 2873

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαιεν καὶ διατάσσουεν

Ἄρθρον 1.

Ἐν τῷ ἐδαφίῳ γ' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου ΓΣΚΣ' ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «τῶν ὁποίων ἢ τιμῇ ὀρίζεται εἰς δραχμὰς πέντε δι' ἕκαστον τοιοῦτον συγκεῖμενον ἐκ πεντήκοντα φύλλων καὶ εἰς δραχμὰς δέκα δι' ἕκαστον τοιοῦτον ἐξ ἑκατῶν» καὶ ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐξῆς «Τὸ ἀντίτιμον τῶν ἡμερολογίων ὀρίζεται εἰς δραχμὰς μὲν δέκα διὰ τὰ ἐκ πεντήκοντα φύλλων, εἰς δραχμὰς δὲ δεκαπέντε διὰ τὰ ἐξ ἑκατῶν φύλλων».

Ἐπίσης προστίθενται ἐν τέλει τοῦ ἐδαφίου τούτου τὰ ἐξῆς «Τὸ ἀντίτιμον τῶν βιβλιαρίων, δι' ὧν ἐφοδιζόνται τὰ πλοῖα, τὰ πλοίαρια καὶ αἱ φορτηγίδες καὶ ἐφ' ὧν ἐπικυλλᾶται τὸ ἐγγραφοὶ ἐθνικότητος καὶ τὸ πρωτόκολλον καταμετρήσεως, ὀριζόμενον εἰς δραχμὰς δέκα».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐδαφίον ιε' τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τὸ ἄρθρον 53 τοῦ νόμου ΓΣΚΣ' τοῦ 1907 «περὶ Ν. Α. Ταμείου» καταργεῖσονται.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐδαφίον κ' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ΓΣΚΣ' «περὶ τοῦ Ν. Α. Ταμείου» ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς:

«Ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκατῶν ἐπὶ τοῦ ναύλου ἐκάστου εἰσιτηρίου ἢ φορτωτικῆς ἀτμοπλοῖαν ἐφ' ὅσον ὑπερβαίνει οὗτος τὴν δραχμὴν. Διὰ τὰ εἰσιτήρια ἢ τὰς φορτωτικὰς τὰ ἔχοντα ναῦλον 1500 δραχμῶν καὶ ἄνω ἐπιβάλλεται πάγιον τέλος δραχμῶν 15.

«Τὸ τέλος τοῦτο βεβαιούται καὶ εἰσπράττεται, ὅπου μὲν ὑπάρσκει Διμενική Ἀρχὴ παρὰ ταύτης, εἰς τὰ λοιπὰ δὲ μέρη ὑπὸ τῆς Τελωνιακῆς Ἀρχῆς, κατὰ τὰ κανονισθησόμενα διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου πρατάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν».

Ἄρθρον 4.

Τὸ θ' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου ΓΣΚΣ', ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς :

«Φόρος ἐπιτηδεύματος τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν φορηγίδων καὶ τῶν μὴ ἐφοδιασμένων διὰ ναυτολογίου ρυμουλκῶν, ὀριζόμενος εἰς δραχμὰς ἑκάστῳ εἰκοσιν ἐτησίως δι' ἑκάστην φορηγίδα καὶ εἰς δραχμὰς ὀγδοήκοντα ἐτησίως δι' ἑκάστην ρυμουλκόν. Τὰ τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου τούτου κανονισθῶσονται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου πρατάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας».

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 23 τοῦ ΓΣΚΣ' (ὑπ' ἀριθ. 3226) τοῦ 1907 «περὶ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου» ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς :

«Εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Ταμείου δικαιούνται ἐκ τῶν κατονομαζομένων ἐν τῷ 3ῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου πολιτῶν Ἑλλήνων ἐργατῶν θαλάσσης καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

(Α') Ὁ μετὰ εἰκοσιπενταετηῆς ὑπηρεσίαν καὶ εἰς ἡλικίαν 56 ἐτῶν ἀποσυρόμενος τοῦ ναυτικοῦ ἐπαγγέλλματος.

(Β') Ὁ ἐκ τῶν τάξεων τοῦ Β. Ναυτικοῦ ἀποστρατευόμενος.

(Γ') Ὁ ἐξ αἰφνιδίου δυστυχήματος, ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας ἐπισυμβάντος, ἀνίκανος πρὸς ἀσκήσιν τοῦ ναυτικοῦ ἐπαγγέλλματος καθιστάμενος.

(Δ') Ὁ μετὰ δεκαπενταετηῆς ὑπηρεσίαν ἀνίκανος πρὸς ἀσκήσιν τοῦ ναυτικοῦ ἐπαγγέλλματος καθιστάμενος.

(Ε') Ἡ χήρα καὶ τὰ ὄρφανὰ συνταξιούχου ἐργάτου θαλάσσης, ἐφ' ὅσον ὁ γάμος ἐτελέσθη ἐγκύριως.

(Σ') Ἡ χήρα καὶ τὰ ἐκ νομίμου γάμου ὄρφανὰ, ἢ, ἐλλείψει τούτων, ὁ ἀπολύτως καὶ διαρκῶς ἀνίκανος πατήρ, πατὴρ δὲ μὴ ὑπάρχοντος ἢ ἐκλιπόντος, ἢ μήτηρ, καὶ γονέων μὴ ὑπάρχοντων, οἱ ἀνήλικες ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀγαμοὶ ἀδελφαὶ ἐργάτου θαλάσσης θνήσκοντος ἐξ αἰφνιδίου δυστυχήματος ἐπισυμβάντος ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας.

(Ζ') Ἡ χήρα καὶ τὰ ἐκ νομίμου γάμου ὄρφανὰ, ἢ, ἐλλείψει τούτων, ὁ ἀπολύτως καὶ διαρκῶς ἀνίκανος πατήρ, πατὴρ δὲ μὴ ὑπάρχοντος ἢ ἐκλιπόντος, ἢ μήτηρ, καὶ γονέων μὴ ὑπάρχοντων, οἱ ἀνήλικες ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀγαμοὶ ἀδελφαὶ ἐργάτου θαλάσσης θνήσκοντος μετὰ δεκαπενταετηῆς ὑπηρεσίαν.»

Ἄρθρον 6.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ νόμου ΓΣΚΣ' ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς :

«Αἱ χρόνιοι τῶν ὀφθαλμῶν παθήσεις, οἱ ρευματισμοὶ καὶ ἡ βουδωνικήλη δὲν παρέχουσι δικαίωμα εἰς σύνταξιν κατὰ τὸ Γ' ἢ Σ' ἐδάφιον τοῦ 23 ἄρθρου.»

Ἄρθρον 7.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ 24 τοῦ νόμου ΓΣΚΣ' τοῦ 1907 «περὶ τοῦ Ν. Α. Ταμείου» προστίθεται τελευταία παράγραφος ἔχουσα οὕτως :

«Ἀπόλυτος καὶ διαρκῆς ἀνικανότης θεωρεῖται ὑπάρχουσα ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως διὰ τοὺς συμπληρώσαντας τὸ 70ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν.»

Ἄρθρον 8.

Τὸ Σ' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου ΓΣΚΣ', ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 1690 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς :

(Σ'). Τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰ ἐδάφια Σ' καὶ Ζ' πατὴρ ἢ μητὴρ μὲν τὸ ἥμισυ τῆς εἰς τὸν υἱὸν κεχορηγημένης ἢ ἀναλογούσης συντάξεως, ἀδελφῶν δὲ τὰ 30 ο)α, ἐὰν εἶναι εἰς, ἀξιοζήμενα κατὰ 10 ο)ο αὐτῆς δι' ἑκάστην ἐπὶ πλέον ἀδελφόν,

δικαιούμενον εἰς σύνταξιν. Ἐν οὐδεμίᾳ ὁμῶς περιπτώσει τὸ εἰς ἀδελφούς ἐργάτου θαλάσσης χορηγούμενον ποσὸν συντάξεως ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ 50 ο)ο τῆς κεχορηγημένης ἢ ἀναλογούσης εἰς αὐτὸν συντάξεως.

Τὰ ἑκατοστὰ τῆς δραχμῆς τοῦ συνιστώμενου τῆν μηνιαίαν σύνταξιν ποσοῦ παραλείπονται μὲν ἐφόσον εἶνε ὀλιγώτερα τῶν πέντε, ἀξιοζήμενα ἢ εἰς δέκα, ἐὰν εἶναι πέντε ἢ περισσότερα.

Ἄρθρον 9.

Τὸ τρίτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου ΓΣΚΣ' ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς :

(γ') Κατὰ τὸ Δ' ἐδάφιον, ἐὰν ἀπεγράφῃ τὸ πρῶτον ὑπερβητικῶς τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος :

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὸ ε' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου ΓΣΚΣ' προστίθενται τὰ ἐξῆς :

«καὶ αἰτήσῃται σύνταξιν πρὶν συμπληρώσῃ τὸ ἑξηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.»

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 27 τοῦ νόμου ΓΣΚΣ' ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς :

«Γάμος τελεσθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐργάτου θαλάσσης μετὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ἀπώκησιν τοῦ δικαίωματος συντάξεως δὲν γεννᾷ δικαίωμα συντάξεως ὑπὲρ τῆς συζύγου καὶ τῶν ἐκ τοῦ γάμου τούτου τέκνων, πλην ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ἢ μετ' ἧς ἢ τέλεις τοῦ γάμου διατίθει ἐν ἐξωγάμῳ συμβιώσει μετὰ τοῦ ἐργάτου θαλάσσης ἐν τοῦλάχιστον ἔτος πρὸ τῆς ἀπώκησεως τοῦ δικαίωματος συντάξεως. Τὰ ἐκ τῆς ἀνωτέρω συμβιώσεως τέκνα ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὰ δικαίωματα συντάξεως πρὸς τὰ γνήσια».

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 35 τοῦ ΓΣΚΣ' νόμου τοῦ 1907 «περὶ Ν. Α. Ταμείου» ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς :

«Συνταξιούχος, ὅστις δὲν γνωστοποιεῖ εἰς τὸ Ταμεῖον πραγματικὸν γεγονός ἐπιφέρειν κατὰ νόμον ἐλάττωσιν τῆς ἀπονεμηθείσης εἰς αὐτὸν συντάξεως καὶ λαμβάνει οὕτως ὡς σύνταξιν ποσὸν ἀνώτερον ἐκείνου εἰς ὃ δικαιούται, ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ Ταμεῖον τὸ διπλάσιον τοῦ ἐπὶ πλέον ληφθέντος παρανόμως ποσοῦ, ἐκτὸς ἐὰν κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ν. Α. Τ. θεωρηθῇ δεδικαιολογημένη ἡ μὴ γνωστοποίησις αὐτή, ὅτε ὁ συνταξιούχος ἐπιστρέφει ἀπλῶς τὸ παρανόμως ληφθὲν ποσόν».

Ἄρθρον 13.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ νόμου ΓΣΚΣ' τοῦ 1907 «περὶ τοῦ Ν. Α. Ταμείου» ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς :

«Πάντα τὰ ὑπὲρ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου τέλη τὰ βεβαιούμενα διὰ τῶν ναυτολογίων πλοίων διπλασιάζονται, ὡσάκις καταβάλλονται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ καὶ ὡσάκις ἔλαβε χώραν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ οἰαδήποτε, πλην τῆς λόγω ἀπωλείας τοῦ πλοίου, περιπτώσεως συνεπαγομένη τὴν κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 47 καταβολὴν αὐτῶν. Ἡ μεταρροπὴ εἰς τὸ νόμισμα τοῦ τόπου τῆς καταβολῆς τῶν οὕτως ὀφειλομένων, ἐφόσον δὲν καταβάλλονται ταῦτα εἰς δραχμὰς, γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς πληρωμῆς τρεχούσης ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ τιμῆς τοῦς Ἑλληνικοῦ συναλλάγματος.»

Ἄρθρον 14.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Ν. Α. Ταμείου, ὅπως κατὰ πρότασιν τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Λογιστηρίου, στηριζομένην εἰς δεδικαιολογημένην καὶ πραγματικὴν ἀδυναμίαν εἰσπράξεως, ἀποφασίσῃ κατὰ πώλησιν, ὁμοφρονούντος καὶ τοῦ Ἐπιτρόπου καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, τὴν ἀπόσβεσιν χρηματικῶν ποσοτήτων εφερομένων ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ Ν. Α. Τ. εἰς χρέωσιν ὑπολόγων διαχειριστῶν ἐκ τῶν κατὰ

νόμον ἐντεταλμένων τὴν εἰσπραξίν τῶν διαφόρων πόρων αὐτοῦ ἢ τὴν πληρωμὴν συντάξεων πλέον τῆς πενταετίας.

Ἄρθρον 15.

Εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 1690 προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτως :

«Ἐπίσης ἐπιστρέφονται κατὰ τὰ ἀνωτέρω αἱ πρὸς τὸ Ν. Α. Τ. καταβολαὶ τῶν δικαιοπαρόχων οἰκογενειῶν δικαιουμένων συντάξεως κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 1821 τοῦ 1920».

Ἄρθρον 16.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 1690 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς :

«Ἡ ὑπηρεσία, τὴν ὁποῖαν ἐπαναλαμβάνει συνταξιούχος προσμετρεῖται εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ ὑπηρεσίαν κατὰ τὸν ἐκ νέου κανονισμόν τῆς συντάξεως αὐτοῦ. Ἐὰν ἡ οὕτως ἀνήκουσα αὐτῷ σύνταξις εἶναι κατώτερα ἐκείνης ἣν ἀπελάμβανε πρὸ τῆς παρ' αὐτοῦ ἐπαναλήψεως τῆς ὑπηρεσίας, ὁ συνταξιούχος λαμβάνει τὴν προγενεστέραν αὐτοῦ σύνταξιν».

Ἄρθρον 17.

Κατὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας τὸ ὑπερ-εξάμηνον χρονικὸν διάστημα λογίζεται ὡς πλήρες ἔτος. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκρεμοσῶν αἰτήσεων περὶ ἀπονομῆς συντάξεως, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀπορριφθεισῶν ἐκ τοιούτου λόγου. Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει αἱ υποθέσεις εἰσάγονται ἐκ νέου εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Ν. Α. Ταμείου, εἴτε αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, εἴτε ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἐνδιαφερομένου.

Ἄρθρον 18.

Πᾶσαι αἱ συντάξεις τοῦ Ν. Α. Ταμείου ἀυξάνονται ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1921 κατὰ τὴν ἀκόλουθον κλίμακα :

- 1) Ἐπὶ ποσοῦ μέχρις 20 δραχμῶν μηνιαίως κατὰ 100 ο)ο.
- 2) Ἐπὶ ποσοῦ ἀνωτέρου τῶν 20 δραχμῶν καὶ κατώτερου τῶν 30 δραχμῶν μηνιαίως κατὰ 75 ο)ο.
- 3) Ἐπὶ ποσοῦ ἀνωτέρου τῶν 30 δραχμῶν καὶ κατώτερου τῶν 40 δραχμῶν μηνιαίως κατὰ 50 ο)ο.
- 4) Ἐπὶ ποσοῦ ἀνωτέρου τῶν 40 δραχμῶν μηνιαίως, κατὰ 40 ο)ο.

Ὅσακις τὸ σύνολον τῆς συντάξεως, περιλαμβανομένης τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀυξήσεως, εἶναι κατώτερον τῆς ἀνωτάτης συντάξεως τῆς προηγουμένης κατηγορίας, ἀπονέμεται τὸ ποσὸν τῆς ἀνωτάτης ταύτης συντάξεως.

Ἄρθρον 19.

Πᾶσαι αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταστάσκει ἀπαιτητὰ ἢ εἰσπραχθεῖσαι ὀφειλὰ εἰς χρυσὸν ὑπὲρ τοῦ Ν. Α. Τ. Ταμείου θεωροῦνται ὑπολογιστέαι νομίμως, ἀνεξαρτήτως τοῦ τρόπου καθ' ὃν διεσπμήθη ὁ χρυσός.

Ἄρθρον 20.

Εἰς τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1919 Β. διατάγματος «περὶ διακλήσεως τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου» προστίθενται τὰ ἐξῆς :

«α) Δαπάνη μέχρι 30,000 δραχμῶν ἐτησίως διατιθεμένη καὶ ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου ἀφορῶσα εἰς ἐξυπηρέτησιν γενικωτέρων συμφερόντων τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας ἐν γένει διὰ τῆς ἐκδόσεως βιβλίων, συγγραμμάτων ἢ μελετῶν ἐν γένει, διατιμωμένων εἰς ὄφελος τοῦ Ν. Α. Τ. κατὰ τὰ διὰ Β. διατάγματος ὁρισθησόμενα.

Ἄρθρον 21.

Ἐξαιρετικῶς θεωρεῖται ὑπάρχον αἰνίδιον δυστύχημα ἐπισημὴν ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας, ὅταν ἐργάτης θαλάσσης, ὑπηρετῶν ἐπὶ πλοίων προσληθόντων ὀπωσθήσεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλληνικῆς, ἢ, ἐν καιρῷ πολέμου, συμμαχικῶν Κυβερνήσεων, ἀποθάνῃ διαρκούσης τῆς τριαύτης ὑπηρεσίας αὐτοῦ ἀποδεδειγμένως ἐξ ἐπιδημικῆς νόσου.

Ἡ διάταξις ἐφαρμόζεται ἀναδρομικῶς ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων θανάτων, οἵτινες συνέβησαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν Βαλκανικῶν πολέμων.

Ἄρθρον 22.

Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ

τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, δύνανται νὰ κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἐνιαῖον καίμενον νόμον, ἐφέροντος τὸν ἀριθμὸν τοῦ παρόντος, ἅπανται αἱ διατάξεις νόμων, αἵτινες ἀφορῶσιν εἰς τὸ Ν. Α. Ταμείου. Κατὰ τὴν κωδικοποίησιν ταύτην ἐπιτρέπεται νέα ἀριθμῆσις τῶν ἄρθρων, διάφορος κατατάξις τῶν παραγράφων καὶ ἐδαφίων αὐτῶν, σχηματισμὸς νέων ἄρθρων ἐκ τμημάτων ὑπαρχόντων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διαρρυθμισίς τῶν ὑπαρχουσῶν διατάξεων, σκοπούσα τὴν διευκόλυνσιν καὶ διασαφήνισιν τῆς κωδικοποιήσεως.

Ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω κωδικοποιουμένου νόμου παύει ἡ ἰσχὺς πάντων τῶν νόμων περὶ Ν. Α. Ταμείου, ἰσχύοντος ἀποκλειστικῶς τοῦ κωδικοποιουμένου νόμου.

Ἄρθρον 23.

Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος νόμου κανονισθῶσονται διὰ Β. διαταγμάτων, ἡ δὲ ἰσχὺς αὐτοῦ ἄρξεται ἀπὸ τῆς δημοσίευσως αὐτοῦ πλην τοῦ ἄρθρου 3, οἵτινες ἡ ἰσχὺς ὁρισθῆσεται διὰ Β. διατάγματος.

Ὁ παρὸν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιεύθη διὰ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰουλίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Α. Κ. Ροῦφος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰουλίου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Δ. Γούναρης

(3)

Περὶ ὁργανώσεως τοῦ Γραφείου Ἐκκαθαρίσεως καὶ Συμψηφισμοῦ.

Νόμος 2881

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσμεν :

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἄρθρα 6 καὶ 20, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ νόμου 2023, τροποποιῶνται ὡς ἐξῆς : Τὰ ὑπὲρ τοῦ Γραφείου Ἐκκαθαρίσεως καὶ Συμψηφισμοῦ ἐκκαθαριζόμενα ποσά, εἴτε ἐξ ἐκποιήσεως ἐχθρικῶν περιουσιῶν, εἴτε ἐκ συμψηφισμοῦ ἐχθρικῶν χρεῶν, κατατίθενται παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ ἢ παρὰ τινὶ Ἑλληνικῇ Ἀνωνύμῳ Τραπεζικῇ Ἐταιρείᾳ.

Ἄρθρον 2.

Οἱ καθυστεροῦντες τὴν πληρωμὴν τῶν παρ' αὐτῶν ὀφειλομένων λόγῳ ἀναγνωρίσεως προπολεμικῶν χρεῶν τῶν πέραν τῆς τεταγμένης αὐτοῖς προθεσμίας πρὸς ἐξόφλησιν αὐτῶν ἐπιβαρύνονται διὰ προσθέτων τόκων ὑπερήμερίας λογιζομένων πρὸς 1 ο)ο μηνιαίως ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ χρέους καὶ τῶν τόκων.

Ἄρθρον 3.

Οἱ Ἕλληνες ὀφειλέται, ἐκτὸς τῶν πληρωμῶν τοῦ χρέους αὐτῶν, ὑποχρεοῦνται εἰς πληρωμὴν 1 ο)ο ἐπὶ τοῦ συνόλου. Τὸ οὗτω εἰσπραττόμενον ποσόν, ὡς καὶ αἱ τυχόν διαφοραὶ τῶν τόκων, λογίζονται ὡς ἔσοδα τοῦ Γραφείου ἔναντι τῶν δαπανῶν συντηρήσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 2656 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς : Μετὰ τὴν λήξιν τῆς παρασχεθείσης τριμήνου προθεσμίας, δύνανται ὁ ὀφειλέτης, προσάγων γραμμάτιον καταβολῆς μέρους τοῦ χρέους τοῦ μόνου, νὰ ζητήσῃ νέαν τριμήνου προθεσμίαν, ἥς παρελ-

θούσης δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐτέραν, ἐὰν δὲν κἀταβάλῃ τὸ ἥμισυ τοῦλάχιστον τοῦ υπολοίπου χρέους.

Ἄρθρον 5.

Ἀνακληθέντος ἀπαξ τοῦλάχιστον τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ μεσηγγυημένης περιουσίας, λόγῳ ὑπερβολικῆς ἐκμίσθσεως αὐτῆς, ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Γραφείου δύναται, μετὰ ἀκριβῆ ἐξέτασιν τῶν πραγμάτων καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελε κρίνει συμφέρον, νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν σχετικὴν πράξιν δημοπρασίας, ὀρίζουσα ὡς πρῶτην προσφορὰν κατώτερον παρὸν καὶ νὰ προκηρύξῃ, μετ' ἐγκρισίν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, νέαν δημοπρασίαν.

Ἄρθρον 6.

Ἐκ τοῦ προϊόντος τῶν ἐκκαθαρισθεῶν περιουσιῶν, ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Γραφείου δύναται νὰ καθορίξῃ καὶ διαθέτῃ ἐλάχιστε τὰ ἀναγκαζοῦντα διὰ τὴν συντήρησιν μεσηγγυημένων περιουσιῶν ποσά. Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπόκειται εἰς τὴν ἐγκρισίν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 7.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Γραφείου δύναται διὰ δικαιολογημένας ἀνάγκας τοῦ Γραφείου ν' ἀνάθεσθαι εἰς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκτέλεσιν ὀρισμένης ἐργασίας ἐναντι ἀμοιβῆς καθοριζομένης παρ' αὐτῆς καὶ ἐγκρινομένης παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ καταβαλλομένης ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν διαθέσιμων τοῦ Γραφείου. Πάντως ὅμως ἡ διάρκειά τῆς ἐπὶ ἐπιμισθίῳ τοιαύτης ἐργασίας δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ δέμηνον, οὐδέποτε δὲ ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάθεσις τοιαύτης ἐργασίας εἰς πλείονα τοῦ ἐνὸς πρόσωπα.

Ἄρθρον 8.

Τὸ Γραφεῖον Ἐκκαθαρίσεως καὶ Συμφητισμοῦ ἀποτελεῖ Διεύθυνσιν αὐτοτελῆ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, διαιρούμενον εἰς τέσσαρα τμήματα. Τὸ Γερμανικόν, Αὐστριακόν, Βουλγαρικόν καὶ Οὐγγρικόν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν, ὡς μέχρι τοῦδε, τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 2023 Προέδρου Ἐπιτροπῆς τοῦ Γραφείου.

Τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ ἀπαρτίζεται ἐξ ἐνὸς προϊσταμένου ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου α' τάξεως, ἐκ τεσσάρων Τμηματάρχων ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου β' τάξεως ἢ εἰσηγητοῦ ἢ γραμματέως καὶ τοῦ ἀναλόγου ἀριθμοῦ γραμματέων καὶ γραφέων, ἀπάντων ἐκτάκτων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτάκτων εἰσηγητῶν ἢ γραμματέων α' τάξεως τοῦ Γραφείου ὀρίζεται εἰς τέσσαρας, τῶν δὲ γραμματέων β' τάξεως καὶ γραφέων εἰς δέκα, ἐξ ὧν μία δακτυλογράφος. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπεσπασμένων ὑπαλλήλων τοῦ Γραφείου ὀρίζεται, κατ' ἀνώτατον ὄριον, εἰς δέκα, ἐξ ὧν δύο τὸ πολὺ δακτυλογράφοι.

Ἄρθρον 9.

Ὁ νῦν προϊστάμενος τοῦ Γραφείου παραμένει ἐν τῇ θέσει, ἣν κατέχει, προαγόμενος εἰς τὸν βαθμὸν Τμηματάρχου α' τάξεως καὶ δικαιούμενος ἐπιμισθίου ἴσου πρὸς τὸ ἥμισυ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ὡς Τμηματάρχου α' τάξεως, ἐκτελεῖ δὲ καὶ χρέη εἰσηγητοῦ καὶ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Γραφείου με δικαιώματα ἴσα πρὸς τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς.

Κατώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀπεσπασμένοι παρὰ τῷ Γραφείῳ, εἰδικευθέντες εἰς τεχνικὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ καὶ συμπληρώσαντες διετίαν τοῦλάχιστον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ, δικαιούνται ἐπιμισθίου ἴσου τῷ μισθῷ αὐτῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Γραφείου.

Ἐκτακτοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Γραφείου, συμπληρώσαντες εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους ἢ ἔχοντες συμπληρωμένην τετραετῆ δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἢ πενταετῆ τοῦλάχιστον δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν, δύναται, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Γραφείου, νὰ προαχθῶσιν εἰς τὸν ἀμείσως ἀνώτερον βαθμὸν, συμφώνως πρὸς τὰ ἰσχύοντα διὰ τοὺς τακτικὸς δημοσίους ὑπαλλήλους. Ἡ γνωμοδότησις αὕτη εἰσαίγεται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, ἥς ἡ ἀπόφασις τυγχάνει ὑποχρεωτικῆς.

Ἐκτακτοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀπεσπασμένοι προσωρινῶς παρὰ τῷ Γραφείῳ καὶ μὴ ἔχοντες τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα δύναται νὰ διορισθῶσι τελικῶς παρ' αὐτῷ, ἐφ' ὅσον ἔχουσι συμπληρωμένην δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἐνὸς τοῦλάχιστον ἔτους.

Οἱ τε ἐκτακτοὶ καὶ οἱ ἀπεσπασμένοι ὑπάλληλοι τοῦ Γραφείου διορίζονται πάντοτε κατόπιν γνωμοδότησεως τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Γραφείου. Ὡσαύτως δὲ ἀπολύονται τῆς θέσεώς των, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ δι' ἀποδειγμένην ἀμέλειαν ἢ ἀνικανότητα.

Ἄρθρον 10.

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Γραφείου, ὡς καὶ τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ, τὸ τε ἐκτακτὸν καὶ τὸ ἀπεσπασμένον, δικαιούνται εἰς ἀπόληψιν ποσοτῶν ἐκ τῶν πραγματοποιηθέντων εἰσπράξεων τοῦ Γραφείου. Τὰ ποσοτὰ ταῦτα ἀπαρτίζονται ἐξ 1) $\frac{1}{4}$ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ καθαρῷ προϊόντος τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐχθρικών περιουσιῶν, ἐξ ἐνὸς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν πραγματοποιηθέντων εἰσπράξεων ἐχθρικών ἀπατηήσεων καὶ ἡμίσεος ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν ἀγνωρίζομένων ἀπατηήσεων ἡμεδαπῶν ἐπὶ πλέον δὲ εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν καθαρῶν πλεονασμάτων τοῦ Γραφείου. Ἐκ τούτων τὰ 30 ο/ο διατίθενται ὑπὲρ τῶν δαπανῶν τοῦ Γραφείου, τηρουμένου εἰδικοῦ βιβλίου καὶ διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἰδιαιτέρου διαχειριστοῦ λογοδοτοῦντος ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ δὲ 70 ο/ο εἰς τοὺς ὑπαλλήλους αὐτοῦ καὶ κλητῆρας, ἀναλόγως τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ ἐκάστου καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τοῦ Γραφείου, μετὰ ἐγκρισίν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Αἱ σχετικαὶ καταστάσεις θεωροῦνται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Γραφείου καὶ ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἡ δὲ καταβολὴ γίνεται ἐκ τῶν διαθέσιμων τοῦ Γραφείου.

Ὡς ὑπάλληλοι νοοῦνται πάντες οἱ ἄλλοι, ἐκτὸς τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 11.

Τὸ Γραφεῖον Ἐκκαθαρίσεως καὶ Συμφητισμοῦ ἀντιπροσωπεύεται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παρ' ἐκάστῳ Συμφητιστικῷ Γραφείῳ τῶς ἐχθρικοῦ Κράτους παρ' ἐνὸς ἀντιπροσώπου καὶ ἐνὸς τὸ πολὺ βοηθοῦ αὐτοῦ, διοριζομένων τῇ ὑποδείξει τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου διατελοῦντες ἀντιπρόσωποι καὶ βοηθοὶ διατηροῦνται εἰς τὰς θέσεις των παρεχομένου μισθοῦ εἰς μὲν τοὺς ἀντιπροσώπους μέχρι χιλίων τὸ πολὺ δραχμῶν, εἰς δὲ τοὺς βοηθοὺς αὐτῶν μέχρις 800. Ὁ μισθὸς τῶν ἀντιπροσώπων καὶ τῶν βοηθῶν ὀρίζεται ἐλάχιστε παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Γραφείου καὶ υποβάλλεται εἰς τὴν ἐγκρισίν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, βαρύνει δὲ τοῦ λοιποῦ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 12.

Οἱ τε ἐκτακτοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Γραφείου καὶ οἱ ἀπεσπασμένοι δικαιούνται μηνιαίως τὸ πολὺ ἐτήσιας ἀδείας, τῆς διάρκειας καὶ χρόνου παραχῆς αὐτῆς κανονιζομένης ἐλάχιστε παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Γραφείου. Οὐδενὶ ὑπαλλήλῳ τοῦ Γραφείου παρέχεται ἀδεια ἂνκε γνωμοδοτήσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Γραφείου.

Ἄρθρον 13.

Μισθὸς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 2656 κλητῆρος τοῦ Γραφείου ὀρίζεται δραχμαὶ 250 μηνιαίως.

Ἄρθρον 14.

Διὰ τὴν κατ' ἄρθρον 35 τοῦ νόμου 2258 κωδικοποίησιν κατεβάλλεται τρισχιλιόδραχμος ἀποζημιώσις ἀποσάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκ τῆς κατ' ἄρθρον 11 § 2 τοῦ νόμου 1813 πιστώσεως.

Ἄρθρον 15.

Πᾶσα διάταξις τοῦ νόμου 2023 καὶ 2656, ἀντίθετος πρὸς

τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, καταργεῖται. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρῶν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰουλίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Λ. Κ. Ροῦφος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουλίου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Δ. Γούναρης

(4)

Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ Νομικῶν Συμβούλων νόμων.

Κόμος 2885

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἀπαφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 64 παραγρ. 2 τοῦ κώδικος τῶν νόμων περὶ δικῶν καὶ δικηγόρων τοῦ δημοσίου καὶ περὶ Νομικοῦ Συμβουλίου ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς προστιθεμένων ἐν πέλει τῆς πρώτης παραγράφου: «Καὶ ἂν δὲν γνωμοδοτήσῃ περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐπιτροπῆ ἀπαρτιζομένη ἀπὸ τοὺς προέδρους καὶ εἰσαγγελεῖς τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, ἀπὸ τῶν δικαστικῶν Σύμβουλων καὶ δύο νομικοὺς Συμβούλους ὑπὸ τῆς ὀλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου ἐκλεγόμενους.

Ἄρθρον 2.

Ὁ μισθὸς τῶν νομικῶν Συμβούλων ὀρίζεται ὡς ἐξῆς: τῶν μὲν ἐκ τῆς τάξεως τῶν δικηγόρων προερχομένων ἴσος πρὸς τὸν μισθὸν τὸν διὰ τοῦ νόμου 2751 ὀριζόμενον διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἐφ' ὅσον ἔχουσι τὸ πολὺ δεκαπενταετῆ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον δ' ἔχουσι μείζονα ταύτης ἴσος πρὸς τὸν διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου καθοριζόμενον μισθὸν τοῦ ἐφέτου, τῶν δὲ ἐκ τῶν δικαστικῶν τάξεων λαμβανομένων ἴσος πρὸς τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ ὃν ἐξεργάζονται τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας εἶχον.

Ἄρθρον 3.

Ὁ μισθὸς τῶν πρώτων προσαυξάνεται μετὰ διετίαν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐξισούμενος πρὸς τὸν τοῦ ἐφέτου τοῦ αὐτοῦ νόμου, μετὰ ἑτέραν δὲ τριετίαν προσαυξάνεται ἐξισούμενος πρὸς τὸν μισθὸν τοῦ Ἀρεοπαγίτου τοῦ αὐτοῦ νόμου, ἐπίσης μετὰ τριετίαν προσαυξάνεται ὁ μισθὸς τῶν συνεπείᾳ ὑπερδεκαπενταετοῦς δικηγορικῆς ὑπηρεσίας λαβόντων τὸν μισθὸν τοῦ ἐφέτου. Ὁ μισθὸς τῶν δευτέρων προσαυξάνεται ἐξισούμενος πρὸς τοὺς μισθοὺς τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου ἢ ἀνωτέρων βαθμῶν τοῦ αὐτοῦ

νόμου μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἀρεοπαγίτου, συμπεριλαμβανομένου, ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἐλαχίστου χρόνου τοῦ κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις ἀπαιτουμένου διὰ τὴν προαγωγὴν εἰς ἕκαστον τῶν βαθμῶν τούτων.

Ἄρθρον 4.

Ὁ μισθὸς τοῦ δικαστικοῦ Συμβούλου ὀρίζεται ἴσος πρὸς τὸν διὰ τοῦ νόμου 2751 ὀριζόμενον μισθὸν διὰ τὸν ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, μετὰ παρέλευσιν δὲ πενταετίας ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του προσαυξάνεται ἐξισούμενος πρὸς τὸν μισθὸν τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Ἄρθρον 5.

Διὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω προσαυξήσιν συνοπολογίζεται ἡ μέχρι τοῦδε ὑπηρεσία τοῦ νομικοῦ Συμβούλου καὶ δικαστικοῦ, ὡς καὶ ἡ δικαστικὴ ὑπηρεσία διὰ τοὺς ἐκ τῶν δικαστικῶν τάξεων προερχομένους, θεωρουμένης ὡς ὑπηρεσίας τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ, ἐφ' ἧς εἶχον συμπληρώσει τὰ πρὸς προαγωγὴν εἰς αὐτὸν προσόντα.

Ἄρθρον 6.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 3 παραγρ. 1, 2, 3, 4 παραγρ. 1, 2 τοῦ νόμου 2751 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς νομικοὺς Συμβούλους καὶ τὸν δικαστικὸν Σύμβουλον.

Ἄρθρον 7.

Οἱ πρὸ τοῦ νόμου 2751 «περὶ ἀποδοχῶν τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων» μισθοὶ θέλουσι λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν πρὸς ὑπολογισμόν τῶν συντάξεων ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν τῆς πενταετίας ταύτης καὶ οἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενοι. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἐδάφια 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 2751.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ὁ παρ' αὐτῷ Γενικὸς Ἐπιτρόπος τῆς Ἐπικρατείας, ἐξισούμενα κατὰ μισθὸν α') ὁ Πρόεδρος πρὸς ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, β') ὁ Γενικὸς Ἐπιτρόπος καὶ οἱ ἀντιπρόεδροι πρὸς ἀρεοπαγίτας γ') αὐτὸς ἐλεγκταὶ πρὸς ἐφέτας, καὶ δ') οἱ πάρεδροι πρὸς ἀντιπρόεδρον Πρωτοδικῶν. Ὁ μισθὸς τούτων ἐξισούται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἢ μετὰ διετίαν ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν εικοσαετῆ δημοσίαν ὑπηρεσίαν, α') τοῦ μὲν προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου πρὸς τὸν τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, β') τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τῶν ἀντιπροέδρων πρὸς τὸν τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, γ') τῶν ἐλεγκτῶν πρὸς τὸν τοῦ ἀρεοπαγίτου, καὶ δ') τῶν παρέδρων πρὸς τὸν τοῦ προέδρου Πρωτοδικῶν.

Ἄρθρον 9.

Οἱ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἀναφερόμενοι ὑπαλλήλοι ὅτινες κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου λαμβάνουσιν ἀποδοχὰς μεγαλύτερας τῶν δι' αὐτοῦ ὀριζομένων, διατηροῦσι ταύτας, λαμβάνοντες σὺν τῷ ὀργανικῷ μισθῷ τῶν καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀποδοχαῖς, τὸ ἐπὶ πλέον ὡς ἐπίδομα.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

Ὁ παρῶν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

ευθίτω διά τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτε-
σθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰουλίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Δ. Γούναρης

Ἐπὶ τοῦ Θησαυροῦ

Κ. Λυκουρέζος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουλίου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Δ. Γούναρης

(5)

Περὶ κοπῆς μεταλλικῶν κερμάτων λεπτῶν 50, 20, 10 καὶ 5.

Νόμος 188

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς
Συνελεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται νὰ κατασκευασθῶσι καὶ τεθῶσιν εἰς κυκλοφο-
ρίαν κέρματα λεπτῶν πενήκοντα ἐκ μίγματος χαλκοῦ καὶ νι-
κελίου ἢ ἄλλων μετάλλων.

Ἐπιτρέπεται ἐπίσης νὰ κατασκευασθῶσι καὶ τεθῶσιν εἰς
κυκλοφορίαν κέρματα λεπτῶν εἴκοσι, δέκα καὶ πέντε ἐκ μίγ-
ματος χαλκοῦ καὶ νικελίου ἢ ἄλλων μετάλλων νομισματικῆς
ἀξίας ἐν συνόλῳ μὴ ὑπερβαίνουσας τὴν ἀναλογίαν τῶν δραχ-
μῶν τριῶν κατὰ κάτοικον.

Διὰ Β. διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Θησαυροῦ
ἐκδοθησόμενον θέλουσιν ὀρισθῆ ἢ ἐν τῷ μίγματι ἀναλογία
νικελίου καὶ χαλκοῦ ἢ ἄλλων μετάλλων, ὁ τύπος, τὸ κανο-
νικὸν βῆρος, ἡ διάμετρος, ἢ ἀπὸ τοῦ νομίμου βάρους ἀνοχὴ
ἐκτροπῆς καὶ τὸ πῶσον τῶν ἐξ ἐκάστου εἶδους κατασκευασθη-
σομένων ὡς ἄνω κερμάτων.

Ἄρθρον 2.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος μεταλλικὰ κέρματα
θὰ ὄσιν ὑποχρεωτικῶς δεκτὰ ἐν ταῖς συναλλαγαῖς, ἐπὶ τῇ
ἐκτετυπωμένῃ ἐπ' αὐτῶν ἀξίᾳ, ἀλλ' οὐχὶ διὰ πῶσον ὑπερβαί-
νεν τὰς δραχμὰς πέντε δι' ἐκάστην πληρωμὴν προκειμένου
περὶ κερμάτων τῶν λεπτῶν εἴκοσι, δέκα καὶ πέντε καὶ τὰς
δραχμὰς πενήκοντα προκειμένου περὶ κερμάτων τῶν λεπτῶν
πεντήκοντα.

Ἄρθρον 3.

Μέχρις ὅτου τεθῶσιν εἰς κυκλοφορίαν τὰ νέα μεταλλικὰ
κέρματα, ἐπιτρέπεται, ὅπως ἐκτυπωθῶσι καὶ τεθῶσιν εἰς κυ-
κλοφορίαν χάρτινα δεκάλεπτα καὶ πεντάλεπτα κέρματα νομι-
σματικῆς ἀξίας μέχρι δραχμῶν ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου
(1.500.000).

Τὰ κέρματα ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι ὑποχρεωτικῶς δεκτὰ ὡς
νόμιμον νόμισμα ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ αὐτῶν ἀξίᾳ ἐν μὲν ταῖς
ἰδιωτικαῖς συναλλαγαῖς μέχρι ποσοῦ δραχμῶν δύο δι' ἐκάστην
πληρωμὴν, εἰς δὲ τὰ δημόσια ταμεῖα ἀπεριοριστως.

Διὰ Β. Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Θησαυροῦ
ἐκδοθησόμενον, καθοριθῆσεται ὁ τύπος, αἱ διαστάσεις, τὸ χρώ-
μα, ὁ ἐλεγχος τῆς διαχειρίσεως, ἡ ἐναλλαγὴ καὶ καταστροφὴ
τῶν ἐσθαρμένων καὶ πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν κυκλοφορίαν
τῶν χαρτίων κερμάτων.

Ἐν τοῦ Ἐθνικοῦ Τοπογραφείου, Καποδιστριαίου ἀγ. 32.

Ἄρθρον 4.

Τὰ μέχρι τῆς θέσεως εἰς κυκλοφορίαν τῶν δυνάμει τοῦ ἄρ-
θρου 1 τοῦ παρόντος κατασκευασθησόμενων μεταλλικῶν κερ-
μάτων κυκλοφοροῦντα κέρματα, ἐκ χαλκοῦ ἢ ὀρειχάλκου ἢ
καθαροῦ νικελίου ἢ καὶ ἐκ μίγματος αὐτοῦ ὡς καὶ τὰ χάρτινα
πεντήκονταλεπτα, δεκάλεπτα καὶ πεντάλεπτα ταυτα θέλου-
σιν ἀποσυρθῆ βαθμιαίως ἐκ τῆς κυκλοφορίας καὶ ἀντικατασταθῆ
διὰ τῶν ὡς ἄνω κατασκευασθησόμενων νέων μεταλλικῶν κερ-
μάτων.

Διὰ Β. διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Θησαυροῦ
ἐκδοθησόμενον ὀρισθῆσεται ὁ χρόνος καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐφαρ-
μογῆς τῆς περὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεως τοῦ προηγουμένου
ἔδαφου, ὡς καὶ ἡ προθεσμία μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὁποίας
τὰ μὴ προσαχθησόμενα πρὸς ἀνταλλαγὴν κέρματα θέλουσι παύ-
σει ἔχοντα νόμιμον κυκλοφορίαν.

Τὰ μετὰ τὴν προθεσίαν ταύτην ὑπολειφθησόμενα τυχόν
κέρματα θέλουσι γίνεσθαι δεκτὰ μόνον ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ τα-
μείου τοῦ Κράτους ἀλλ' ἐντὸς πενταετοῦς κατ' ἀνώτατον ὅρον
προθεσμίας μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὁποίας θὰ παραγράφου-
ται ὀριστικῶς εἰς ὄφελος τοῦ Κράτους.

Διὰ Β. διατάγματος ἐγκριθῆσεται καὶ πᾶσα σχετικὴ διὰ τὴν
ἀντικατάστασιν καὶ ἀνταλλαγὴν ἀπαιτηθησόμενη δαπάνη.

Ἄρθρον 5.

Τὰ ἐν τῷ δημοσίῳ ταμείῳ συγκεντρωθησόμενα ἐξ ἀνταλλα-
γῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, μεταλλικὰ
κέρματα, θέλουσι τακτῆ, τὰ δὲ ἐκ τῆς τήξεως μέταλλα ἐκποι-
ηθῶσονται, τοῦ ἐκ τῆς ἐκποίησησεως προϊόντος τούτου εἰσαχθη-
σομένου ὡς ἐσόδου τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους.

Διὰ Β. διαταγμάτων θέλουσι καθορισθῆ τὰ τοῦ τρόπου τῆς
ἐκτελέσεως τῆς διατάξεως τοῦ παρόντος ἄρθρου, θέλει δὲ ἐγ-
κριθῆ καὶ πᾶσα σχετικὴ πρὸς τοῦτο δαπάνη.

Ἄρθρον 6.

Ἡ κατασκευὴ καὶ ἐκτύπωσις τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον
μεταλλικῶν κερμάτων ἐπιτρέπεται νὰ ἀνατεθῆ ὑπὸ τοῦ Ὑπουρ-
γοῦ τοῦ Θησαυροῦ εἰς κατάλληλα ἐργοστάσια ἐν τῷ ἐσωτερικῷ
ἢ τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ ἄνευ δημοσίου συναγωνισμοῦ.

Ἄρθρον 7.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 1280 τοῦ 1918 ὀριζόμενον
ἀνώτατον ὄριον ἀποζημιώσεως τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐ-
λέγχου διαχειρίσεως, ἀνταλλαγῆς καὶ καταστροφῆς τῶν ἐ-
σθαρμένων κερματικῶν γραμματίων, προσλαμβανομένων ἐρ-
γατῶν αὐξάνεται εἰς δραχμὰς τριακασίας μηνιαίας.

Ἄρθρον 8.

Καταργεῖται ὁ νόμος 2766 τοῦ 1922 «περὶ ἐκδόσεως χαρτί-
ων κερμάτων τῶν δέκα λεπτῶν», ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντι-
κειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀνατρέχει μέχρι τῆς 18 Ὀκτωβρίου
τοῦ ἔτους 1920, πληρὴ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3, ὧν ἡ ἰσχὺς
ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐν τῇ Ἐφημερίδι
τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Γ' ἐν Ἀθήναις Ἐθνι-
κῆς Συνελεύσεως καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσι-
ευσθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελε-
σθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰουλίου 1922.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Θησαυροῦ Ὑπουργός

Κ. Λυκουρέζος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουλίου 1922.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Δ. Γούναρης